

Sygnatura akt VIII Ga 142/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Woźniak

Sędziowie: SO Anna Budzyńska (spr.)

SR del. Kornelia Żminkowska

Protokolant: stażysta Paulina Woszczak

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2016 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa R. K.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 24 kwietnia 2015 roku, sygnatura akt X GC 956/14

I. oddała apelację;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.200 zł (jednego tysiąca dwustu złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO (...)SSO (...)SSR del. (...)

Sygn. akt VIII Ga 142/16

UZASADNIENIE

Powódka R. K., prowadząca wcześniej działalność gospodarczą pod nazwą (...) wniosła pozew przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. o zapłatę kwoty 23.008,92 zł z odsetkami ustawowymi tytułem pozostałej do zapłaty części wynagrodzenia, przysługującego powódce za wykonanie na rzecz pozwanej robót budowlanych w ramach umowy o roboty budowlane nr 6 /POD/ D. z dnia 14.11.2010 roku. Powódka wskazała, że powyższe roboty zostały od niej przez pozwaną protokolarnie i bezusterkowo odebrane w dniu 22.12.2010 r. Powódka podniosła, że wartość brutto wynagrodzenia wyniosła 147.856,68 zł, zaś zatrzymana przez pozwaną kwota opiewała na 4.847,76 zł. W dniu 29.12.2010 roku powódka z tytułu wykonanych robót wystawiła na rzecz fakturę VAT o numerze (...) na kwotę 147.856,68 zł, którą w dniu 31.12.2010 doręczono pozwanej. Pozwana, nie kwestionowała należności z tej faktury, na jej poczet dokonała dwóch wpłat – w dniu 7.02.2011 r. w kwocie 90.000 zł, w dniu 4.03.2011 – 30.000 zł (razem 120.000 zł). Powódka wskazała, że uwzględniając dokonane wpłaty i kwotę zatrzymaną - do zapłaty pozostała kwota dochodzona pozwem – 23.008,92 zł.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Pozwana potwierdziła, że strony łączyła umowa nr (...) z dnia 14.11.2010 roku. Strona pozwana podniosła zarzuty potrącenia wzajemnych wierzytelności z tytułu kosztów utrzymania placu budowy przy budowie i modernizacji kampusu (...) w S. w związku z łączącą strony umową z dnia 1.08.2010 roku, w ramach której powódka była podwykonawcą pozwanego, wskazując, iż powódka nie wykonała obowiązków umownych w zakresie przygotowania i utrzymywania budowy, co skutkowało obciążeniem powódki przez pozwaną jako Generalnego Wykonawcę tymi kosztami. Pozwana wskazała, że z tego tytułu wystawiła powódce, podobnie jak innym swoim podwykonawcom, faktury Vat tytułem partycypacji w kosztach utrzymania budowy, oraz że każdorazowo podstawą do wystawienia tych faktur były protokoły częściowej partycypacji w kosztach utrzymania placu budowy.

Pozwana wskazała, że w oparciu o powyższe protokoły częściowej partycypacji wystawiła dwie faktury, pierwszą w dniu 15.02.2011 fakturę VAT nr (...) na kwotę 7.618,62 zł., drugą fakturę VAT nr (...) z dnia 30.06.2011 na 12.516,68 zł

Pozwana w oparciu o powyższe faktury wskazała, że łączna kwota kosztów partycypacji w kosztach utrzymania placu budowy przy budynku kampusu (...) u wyniosła 20.135,31 i została potrącona z wynagrodzeniem powódki dochodzonym pozwem, wskutek czego doszło do umorzenia tej wierzytelności.

Pozwana dodatkowo podniosła zarzut potrącenia tej wierzytelności w procesie. Wskazała także, że zatrzymana kwota 4.974,76 zł wykorzystana została na poczet wad ujawnionych w okresie gwarancji. Nadto pozwana wywodziła, że w okresie gwarancji doszło do pochylenia się zamontowanych przez powódkę słupów oświetleniowych, które na skutek zaniechania powódki zostały naprawione przez pozwaną.

Pozwana zgłosiła także zarzut potrącenia kwoty 2.873,61 zł jako kary umownej naliczonej na podstawie § 15 ust 1 lit e umowy dotyczącej prac realizowanych w D., wskazując że mimo wezwania z dnia 10.11.2011 pozwana nie usunęła usterek, w związku z czym naliczono karę umowną w wysokości 0,3 % wartości netto określonej w § 7 ust 1 umowy za każdy dzień opóźnienia w stosunku do terminu w którym miało nastąpić usunięcie wady tj. od 15.11.2011.

Po przeprowadzeniu w sprawie postępowania dowodowego, wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2015 roku w sprawie o sygn. akt X GC 956/14 Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie uwzględnił powództwo w całości.

Powyższe rozstrzygnięcie Sądu I instancji zostało oparte na następujących ustaleniach:

W dniu 14 listopada 2010 r. powódka R. K. zawarła umowę nr (...) z pozwaną (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.. Na jej podstawie powódka była zobowiązana do wykonywania w ramach inwestycji „Budowa mostu w m. D. na Kanale R. na odcinku drogi powiatowej nr (...) M.-D.-K.” robót polegających na rozbiórce i wykonaniu oświetlenia mostu do ulicy (...), wykonania oświetlenia mostu, regulacji studni kablowej telekomunikacyjnej w terminie do 15 listopada 2010 r.

W § 7 umowy określono wysokość wynagrodzenia na kwotę 121.194,00 zł netto. Strony ustaliły w § 15 pkt 1e umowy, że za nieterminowe usunięcie wad i usterek, do usunięcia których powódka była zobowiązana z tytułu udzielonej gwarancji, pozwana mogła naliczyć karę umowną w wysokości 0,3% wartości netto wynagrodzenia za każdy dzień opóźnienia w stosunku do terminu, w którym miało nastąpić usunięcie wady.

Powódka zobowiązała się do udzielenia 3-letniej gwarancji, liczonej od dnia dokonania odbioru końcowego bez uwag całej inwestycji, nie wcześniej niż od dnia wręczenia dokumentu gwarancji. Wszelkie wady lub usterki powódka miała usunąć na własny koszt w terminie 5 dni od dnia ich pisemnego zgłoszenia lub w innym terminie ustalonym przez strony. W przypadku 3-dniowego opóźnienia pozwana była uprawniona do usunięcia wady lub usterki na koszt powódki i obciążenie jej powstałymi z tego tytułu kosztami (§ 13 umowy).

Dnia 1 sierpnia 2010 r. strony zawarły umowę nr (...), której przedmiotem było wykonanie montażowych i instalacyjnych robót budowlanych w zakresie urządzeń i instalacji elektrycznych przy przebudowie wskazanych w (...) i projekcie wykonawczym, obiektów położonych na terenie kampusu nr 2 (...) Technologicznego w S..

Do obowiązków powódki w związku z wykonywaniem robót, w ramach tej umowy, należało m.in. przygotowanie placu budowy, utrzymanie terenu i zaplecza budowy w stanie wolnym od zbędnych przeszkód, regularne sprzątanie powierzonego placu budowy, zabezpieczenie wszelkich wykonywanych świadczeń, usunięcie wszelkich stwierdzonych wad i usterek w czasie budowy w terminie uzgodnionym przez pozwaną i wykonanie dokumentacji powykonawczej i innych dokumentów wskazanych w umowie jako wymaganych do odbioru robót (§10 ust 11 umowy).

Przy realizacji robót na budowie i modernizacji (...) powódkę reprezentował P. T. - ówczesny mąż powódki. Udzielone mu pełnomocnictwo zostało odwołane pismem z dnia 14 sierpnia 2011 r.

Powódka nie brała udziału w negocjacjach i podpisywaniu umów z pozwaną.

W piśmie z dnia 6 lipca 2011 r. pozwana zawarła oświadczenie o odstąpieniu od umowy zawartej z powódką dnia 1 sierpnia 2010 r. Jednocześnie poinformowała o naliczeniu kary umownej w wysokości 146.689,63 zł i złożyła oświadczenie o jej potrąceniu.

Przed Sadem Okręgowym w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy toczy się sprawa pod sygn. akt VIII GC 258/14 z powództwa R. K. przeciwko pozwanej o zapłatę wynagrodzenia z umowy z dnia 1 sierpnia 2010 r.

M. W. wykonywał pracę na obiekcie (...) jako podwykonawca powódki, a po zaprzestaniu przez nią prac wykonywał roboty związane z instalacjami elektrycznymi na bezpośrednie zlecenie pozwanej. Osoba ta nie знаła umowy łączącej strony postępowania, informacje o zakresie robót wykonywanych przez powódkę wiedzę posiadał od pracowników pozwanej. Prace wykonywane przez M. W. na bezpośrednie zlecenie pozwanej miały szerszy zakres aniżeli wykonywane wcześniej na zalecenie powódki. W związku z tym otrzymał on od pozwanej wynagrodzenie o wyższej wartości.

Powódka w ramach umowy nr (...) wykonywała prace na rzecz pozwanej w okresie od 15 listopada 2010 r. do 2 grudnia 2010 r. Ich przedmiotem było rozebranie i wykonanie oświetlenia mostu i regulacja studni telekomunikacyjnej. Roboty te zostały odebrane protokołem dnia 22 grudnia 2010 r. bez zastrzeżeń ze strony pozwanej. Jednocześnie w treści protokołu wskazano, że tytułem wykonania postanowień umowy z wynagrodzenia należnego powódce zatrzymano kwotę 4.847,76 zł. Powódka dnia 29 grudnia 2010 r. wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 147.856,68 zł płatną w terminie 30 dni. Faktura została odebrana bez zastrzeżeń ze strony pozwanej w dniu 2 grudnia 2010 r.

Po uwzględnieniu zatrzymania kwoty 4.847,76 zł tytułem zabezpieczenia do zapłaty pozostała kwota 143.008,92 zł. Pozwana na poczet należności ujętej w fakturze VAT nr (...) dokonała wpłaty, w dniu 7 lutego 2011 r. kwoty 90.000 zł, a w dniu 4 marca 2011 r. kwoty 30.000 zł. Z uwzględnieniem dokonanych wpłat do zapłaty pozostała kwota 23.008,92 zł.

Pozwana dnia 15 lutego 2011 r. wystawiła fakturę VAT nr (...) obciążającą powódkę kwotą 7.618,62 zł brutto z tytułu partycypacji w kosztach utrzymania budowy zgodnie z umową nr (...) z dnia 1 sierpnia 2010 r. oraz zakresem rzeczowym poniesionych kosztów jak w załącznikach za okres od 1.08.-31.12.2010 r., z terminem płatności oznaczonym na 15 lutego 2011 r. Jako formę płatności pozwana wskazała kompensację. Faktura została podpisana przez powódkę. Podstawę dla określenia wysokości kosztów stanowił protokół częściowy partycypacji w kosztach utrzymania budowy z dnia 15 lutego 2011 r. Na fakturze znajdowała się adnotacja (...).

Następnie pozwana w dniu 30 czerwca 2011 r. wystawiła na rzecz powódki fakturę VAT nr (...) na kwotę 12.516,68 zł z tytułu partycypacji w kosztach utrzymania budowy ustalonych na podstawie protokołu częściowego partycypacji w kosztach utrzymania budowy z dnia 30 czerwca 2011 r. zgodnie z umową z dnia 8 października 2007 r. z terminem płatności wskazanym na dzień 30 czerwca 2011 r. Jako formę płatności również wskazano kompensację. Faktura została odebrana przez powódkę dnia 1 lipca 2011 r. Faktura i dołączony do niej protokół nie zostały podpisane przez powódkę.

Pozwana rozliczała koszty utrzymania placu budowy poprzez wystawianie faktur także na innych podwykonawców. Z tym, że wykonujący prace elektryczne, na budowie (...), analogiczne do świadczonych przez powódkę M. W. tymi

kosztami ostatecznie obciążony nimi nie został. Na koszty te składały się m.in. koszty ochrony budowy, utrzymania socjalnego i zaplecza sanitarno-higienicznego oraz gromadzenia i wywozu odpadów budowlanych, a także koszty energii. Były one przypisywane poszczególnym podwykonawcom proporcjonalnie do zakresu ich robót wynikających z umowy. Następnie sporządzano protokół udziału kwotowego w kosztach, który był przedstawiany podwykonawcy do jego akceptacji. Sposób rozliczenia kosztów wynikał z ustnych ustaleń, jak i z potwierdzonych przez podwykonawców protokołów. Obciążanie kosztami występowało cyklicznie, co miesiąc.

Podczas wiosennego przeglądu inwestycji realizowanej przez powódkę w oparciu o umowę nr (...), w którym uczestniczyli przedstawiciele inwestora oraz pracownik pozwanej P. K. stwierdzono odchyły od pionu latarni w rejonie mostu. Inwestor nakazał usunięcie tej usterki.

Pozwana skierowała do powódki pismo z dnia 20 listopada 2011 r. informujące o braku usunięcia usterek robót będących przedmiotem umowy zawartej w dniu 14 listopada 2010 r. i wezwała ją do ich usunięcia w ramach udzielonej gwarancji do dnia 15 listopada 2011 r.

Wobec tego, że powódka nie podjęła żadnych czynności pozwana dokonała naprawy we własnym zakresie i poniosła z tego tytułu koszt w wysokości około 7-8 tysięcy zł.

Pismem z dnia 24 grudnia 2012 r. powódka wezwała pozwaną do uregulowania kwoty 23.008,92 zł. Wszczęte przez powódkę postępowanie o zawiązanie do próby ugodowej nie przyniosło spodziewanego rezultatu. Do ugody między stronami nie doszło.

Dokonując oceny prawnej zgłoszonego przez powódkę roszczenia Sąd I instancji wskazał, że w świetle normy art. 627 k.c. okazało się ono w pełni uzasadnione. W ocenie Sądu Rejonowego zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dawał natomiast podstaw do uwzględnienia zarzutów pozwanej dotyczących potrącenia wzajemnych wierzytelności.

Co do kosztów partycypacji w kosztach utrzymania budowy Sąd I instancji wskazał, że z umowy stron nie wynikało uprawnienie pozwanej do obciążenia powódki tymi kosztami. Sąd I instancji stwierdził przy tym, iż z materiału dowodowego wynika, że w tym zakresie doszło do ukształtowania się takiego obowiązku po stronie wykonawców pozwanej wskutek czynności faktycznych, jednak ich istotą była każdorazowa akceptacja przez wykonawcę tych kosztów, co odbywało się przez podpisanie faktury, weryfikacja tych kosztów następowała jednak w oparciu o wyliczenie zawarte w stosownym protokole. Odnosząc się do przedstawionej przez pozwaną do potrącenia wierzytelności Sąd I instancji wskazał, że w dniu 15.02.2011 pozwana wystawiła na rzecz powódki fakturę VAT nr (...) (k. 63) na kwotę 7.618,62 zł. Sąd Rejonowy wskazał, że powyższa faktura została podpisana w imieniu powódki przez jej pełnomocnika P. T., podobnie jak załącznik w postaci protokołu częściowej partycypacji z dnia 15.02.2011 - jednak w ocenie Sądu I instancji zgłoszona wierzytelność nie istnieje, gdyż z adnotacji znajdującej się tej fakturze wynika, że została ona zapłacona.

Co do wierzytelności z drugiej faktury VAT nr (...) z dnia 30.06.2011r. na kwotę 12.516,68 zł, zgłoszonej do potrącenia z wierzytelnością powódki - Sąd Rejonowy podkreślił, że pozwana wskazywała, iż dotyczy ona partycypacji w kosztach utrzymania budowy (...), zgodnie z protokołem częściowym. Z załącznika do tej faktury wynika jednak, że dotyczy kosztów utrzymania budowy w okresie od 1.01.2011 do 30.06.2011, zaś jako tytuł wskazano „zwrot kwot poniesionych kosztów zgodnie z umową nr (...) z dnia 8.10.2007 oraz zakresem rzeczowym kosztów jak pkt 3”. Powyższe w ocenie Sądu I instancji wskazuje, że nazwa robót w protokole dotyczy innej umowy niż powoływana przez pozwaną.

Niezależnie od powyższego Sąd I instancji podkreślił, że w obydwu przypadkach nie został przez pozwaną wykazany sposób ustalenia kosztów partycypacji przez powódkę w kosztach utrzymania budowy i ich wysokość.

Odnosząc się z kolei do zgłoszonej do potrącenia przez pozwaną kary umownej, naliczonej przez pozwaną tytułem nieterminowego usunięcia przez powódkę wad w pracach wykonanych na podstawie umowy (...)/ D. – Sąd I instancji uznał, że pozwana nie wykazała, jakie wady się ujawniły oraz że skutecznie wezwała powódkę do ich usunięcia. Sąd Rejonowy podkreślił, że powołane na tę okoliczność przez pozwaną pismo z dnia 10.11.2011, kierowane do powódki nie

wskazuje wad. Nie wykazano też doręczenia tego pisma powódce. W świetle umowy stron, zamawiający obowiązany był oznaczyć usterkę lub wadę, a nadto winien był o niej zawiadomić wykonawcę na piśmie. Sąd Rejonowy podkreślił, że powódka zaprzeczyła, aby zostało doręczone jej pismo z dnia 10 listopada 2011 r., a wśród zgromadzonych dowodów brak potwierdzającego doręczenie jej tego pisma, czy choćby wysłania go na jej adres. Nie ma także innych dowodów potwierdzających zawiadomienie wykonawcy na piśmie o wystąpieniu wad, czy usterek w pracach zrealizowanych przez powódkę na podstawie umowy nr (...). Jeśli wykonawcy nie zawiadomiono o wadzie na piśmie, to nie rozpoczął biegu termin do usunięcia wady i usterki, a w konsekwencji nie ma podstaw do obciążenia go karami umownymi wskazywanymi przez pozwaną. Dodatkowo Sąd I instancji zwrócił uwagę, że pozwana nie wskazała za jaki okres naliczyła przywoływaną karę umowną. Podnosiła jedynie, że termin na usunięcie rzekomych usterek rozpoczął bieg 15 listopada 2011 r. pomimo braku dowodu zawiadomienia powódki na piśmie o wystąpieniu bliżej niezidentyfikowanych wad, czy usterek. Pozwana wskazała przy tym, że ostatecznie owe usterki usunęła we własnym zakresie, ale daty kiedy to nastąpiło nie podała. Powyższe zaś określa czas, w którym według twierdzeń pozwanej powódka pozostawała w opóźnieniu w wykonaniu obowiązku umownego.

Konstatując Sąd Rejonowy uznał, że pozwana nie wykazała, aby przysługiwała jej wierzytelność wzajemna, w tym także nie wskazała jej wysokości, z tytułu kar umownych przewidzianych w umowie dotyczącej inwestycji w D..

Sąd Rejonowy wskazał, że podczas rozprawy w dniu 10 kwietnia 2015 r. pozwana złożyła oświadczenie o potrąceniu wierzytelności dochodzonej pozvem z wierzytelnością wzajemną pozwanej z tytułu kar umownych objętych notą księgową nr (...) z dnia 6 lipca 2011 r. Wraz z oświadczeniem pozwana przedstawiła pismo z dnia 6 lipca 2011 r. zawierające jej oświadczenie o odstąpieniu od umowy nr (...) z dnia 1 sierpnia 2010 r. oraz oświadczenie o naliczeniu kar umownych. W treści pisma znajduje się stwierdzenie o obciążeniu powódki karą umowną na podstawie § 19 ust. 1 w wysokości 146.689,63 zł i żądanie zapłaty tej kwoty. Pozwana przedstawiła także notę księgową z 6 lipca 2011 r. obciążającą powódkę kwotą 146.689,63 zł, informację poczty, że przesyłkę nr (...) wydano 15 lipca 2011 r. R. K. oraz pismo z dnia 14 sierpnia 2011 r., w którym powódka cofnęła pełnomocnictwo udzielone P. T.. Sąd I instancji podkreślił, że pozwana zgłaszając określony zarzut i wywodząc z niego określone skutki prawne powinna była wykazać fakty potwierdzające wystąpienie zdarzeń, z którymi wiąże swoje stanowisko. Tymczasem zasadnicze postępowanie dowodowe nie zmierzało do zweryfikowania okoliczności przywoływanych przez Spółkę (...), a dokumenty złożone 10 kwietnia 2015 r. nie były wystarczające do pozytywnego zweryfikowania jej twierdzeń. Pozwana nie wykazała bowiem, iż zaktualizowały się przesłanki do naliczenia powyższej kary umownej.

Podkreślił, że pozwana mogła podnieść zarzut potrącenia zgłoszony 10 kwietnia 2015 r. już w sprzeciwie do nakazu zapłaty stąd też przytoczenia faktyczne dotyczące jego zasadności należało uznać za spóźnione, a pierwotnie naprowadzone w sprawie dowody, jako pozostające bez związku procesowego ze zgłoszonym 10 kwietnia 2015 r., zarzutem potrącenia, nie doprowadziły Sądu do przekonania o istnieniu wierzytelności wzajemnej pozwanej w kwocie 146.689,63 zł. Sąd I instancji oddalił wniosek pozwanej o zawieszenie postępowania w sprawie do czasu rozstrzygnięcia postępowania w sprawie toczącej się między stronami przed Sądem Okręgowym w Szczecinie, sygn. akt VIII GC 258/14.

W konsekwencji Sąd I instancji uznał, że pozwana nie wykazała zasadności formułowanych zarzutów unicestwiających zgłaszane żądanie i z tej przyczyny powództwo należało w całości uwzględnić. Orzeczenie o kosztach procesu zostało oparte na treści 98 § 1 i 3 oraz art. 108 § 1 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła pozwana, zaskarżając wyrok w całości. Pozwana zarzuciła naruszenie:

1. błędy w ustaleniach faktycznych, polegające na przyjęciu przez Sąd, że pozwanej nie przysługuje wierzytelność z tytułu obowiązku partycypacji w kosztach utrzymania budowy kampusu (...), wierzytelność z tytułu kar umownych za usunięcie wad oświetlenia mostu w D., wierzytelność z tytułu kar umownych za odstąpienie od umowy (...),
2. naruszenie przepisów prawa procesowego, w szczególności :

- 1) art. 233 k.p.c poprzez przekroczenie swobodnej oceny dowodów, w sposób sprzeczny z doświadczeniem życiowym oraz chronologią zdarzeń wykazanych przez pozwaną, polegającym na przyjęciu, że pozwanej nie przysługują wierzytelności względem powódki nadające się do potrącenia,
- 2) art. 177 pkt 1 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku o zawieszenie postępowania, mimo że wynik rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie był uzależniony od wyniku postępowania między stronami przed Sądem Okręgowym w Szczecinie,
3. naruszenie prawa materialnego poprzez niezastosowanie art. 498 k.c., mimo że pozwana przedstawiła przysługujące jej wierzytelności do potrącenia z wierzytelnością dochodzoną pozwem.

Wskazując na powyższe pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu za obie instancje, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz pozostawienie Sądowi I instancji rozstrzygnięcia o kosztach sądowych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Odnosząc się do zarzutów apelacji należy na wstępie wskazać, że Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji; są one bowiem – wbrew zarzutom apelacji - prawidłowe, kompleksowe i znajdują pełne potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym. Sąd odwoławczy podziela także rozważania prawne zawarte w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku.

W pierwszej kolejności należy się odnieść do zarzutu poczynienia przez Sąd pierwszej instancji ustaleń faktycznych, które zdaniem skarżącej pozostają w sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Analiza prawidłowości zastosowania przepisów prawa materialnego jest możliwa bowiem dopiero wówczas, gdy w sprawie został ustalony prawidłowy stan faktyczny.

W ocenie Sądu Okręgowego, wbrew zarzutom sformułowanym w apelacji, Sąd Rejonowy poczynił w sprawie ustalenia, które w pełni znajdują oparcie w trafnie ocenionym materiale dowodowym. Pozwana w istocie podtrzymuje swoje dotychczasowe twierdzenia, chociaż wynik postępowania dowodowego nie daje podstaw do ich uwzględnienia. W ocenie Sądu odwoławczego twierdzenia pozwanej o istnieniu wzajemnych wierzytelności, pozostają w sprzeczności z wynikami postępowania dowodowego przeprowadzonego przez Sąd pierwszej instancji.

W ramach podniesionych zarzutów potrącenia wzajemnych wierzytelności z wierzytelnością powódki, objętą żądaniem pozwu - pozwana wskazywała, że przysługują jej wierzytelności z tytułu partycypacji powódki w kosztach utrzymania budowy kampusu (...) wskazując, że powódka nie kwestionowała obowiązku ich poniesienia oraz podstawy naliczenia tych kosztów.

Twierdzenie skarżącej, że powódka nie kwestionowała istnienia powyższych wierzytelności jest nieuprawnione. Powódka zakwestionowała fakturę VAT nr (...) (k. 63) na kwotę 7.618,62 zł. – wskazując, że wierzytelność powyższa nie istnieje, gdyż z adnotacji na tej fakturze wynika, że została zapłacona, co do wierzytelności z drugiej faktury VAT nr (...) z dnia 30.06.2011r. na kwotę 12.516,68 zł – powódka zarzuciła natomiast, że nie dotyczy on wskazywanej przez pozwaną budowy i modernizacji (...), lecz innej umowy, na co wskazuje oznaczenie tej budowy i data jej zawarcia uwidoczniła w stanowiącym załącznik do tej faktury - protokole. Twierdzenia skarżącej, że rozbieżność w protokole z dnia 30.06.2011 co do określenia nazwy robót jest wynikiem błędu – znajduje poparcie tylko w twierdzeniach prezesa pozwanej oraz świadka A. B. (1), lecz nie zostało to w żaden inny sposób potwierdzone.

Pozwana podtrzymała także w apelacji swoje twierdzenie o istnieniu wierzytelności z tytułu kary umownej za nieterminowe usunięcie wad w pracach wykonanych na podstawie umowy (...)/ D.. Podkreślić należy, iż pozwana w istocie dopiero w apelacji przedstawiła sposób wyliczenia powyższej kary m.in. poprzez wskazania okresu, za jaki

naliczono tę karę, czego zaniechała przed Sądem I instancji. Trafnie -w ocenie Sądu odwoławczego - Sąd I instancji uznał, że pozwana nie wykazała, jakie konkretne wady w robotach powódki ujawniły się i aby skutecznie wezwała powódkę do ich usunięcia. Analiza powołanego przez pozwaną na powyższą okoliczność dowodu w postaci pisma pozwanej z dnia 10.11.2011 – nie daje, jak trafnie przyjął Sąd I instancji podstaw do przyjęcia, iż zaktualizowały się przewidziane w umowie podstawy do naliczenia wskazanej kary umownej – pismo to bowiem nie wskazuje konkretnych wad, do usunięcia których wzywana jest powódka, nie wykazano także doręczenia tego pisma powódce.

Apelująca kwestionuje także ustalenia Sądu pierwszej instancji odnoszące się do przyjęcia, że pozwana nie wykazała istnienia wzajemnej wierzytelności z tytułu kar umownych za odstąpienie od umowy stron z dnia 10.08.2010 (...) z tytułu odstąpienia od umowy (pismo z dnia 6.07.2011), objętej notą księgową z dnia 6.07.2011. (...) dowodowa pozwanej w tym zakresie została ograniczona do powołania i przedłożenia wskazanych dokumentów oraz złożenia wniosku o zawieszenie niniejszego postępowania do czasu zakończenia postępowania toczącego się między stronami przed Sądem Okręgowym w Szczecinie z powództwa powódki o zapłatę wynagrodzenia z tytułu wykonania wskazanej umowy z dnia 10.08.2010 roku.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego, iż nie miał podstaw do czynienia ustaleń co do zgłoszonej przez pozwaną wzajemnej wierzytelności z tytułu kary umownej za odstąpienie, twierdzenia pozwanej w tym zakresie i przedłożone dokumenty w postaci oświadczenia o odstąpieniu od umowy i noty księgowej nie były wystarczające, zwłaszcza że zostały zakwestionowane przez stronę powodową. Podkreślić należy, że poza złożeniem oświadczenia o potrąceniu pozwana powinna wykazać przesłanki powstania wierzytelności z tytułu kary umownej za odstąpienie od umowy oraz dowody w celu ich wskazania, czego w realiach sprawy nie uczyniła.

W ocenie Sądu Okręgowego - również zarzut naruszenia art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. jest nieuzasadniony. Sąd odwoławczy podziela stanowisko, iż wynik postępowania w sprawie VIII GC 258/14 z uwagi na jego przedmiot (żądanie powódki zapłaty wynagrodzenia) pozostaje bez wpływu na rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie. W żaden sposób nie można uznać, że istnieje taka zależność między tymi postępowaniami, która uzasadniałaby zawieszenie postępowania w niniejszej sprawie do czasu rozstrzygnięcia sprawy VIII GC 258/14 - wynik postępowania w powyższej sprawie nie stanowi bowiem prejudykatu dla rozstrzygnięcia w rozpoznawanym postępowaniu.

Sąd Okręgowy akceptuje również w pełni ocenę prawną Sądu I instancji, w efekcie której żądanie powódki zostało uznane za uzasadnione. Prawidłowo również Sąd pierwszej instancji nie znalazł podstaw do uwzględnienia podniesionych przez pozwaną zarzutów potrącenia w oparciu o art. 498 i nast. k.c. Oświadczenie o potrąceniu stanowi materialnoprawną podstawę procesowej czynności pozwanego w postaci zarzutu potrącenia. Pozwany w ramach tego zarzutu oświadcza wolę potrącenia, powołując się na fakt dokonania potrącenia i wynikające z niego skutki prawne, obejmujące trwale zniweczenie żądania powoda w całości albo w części. Poza wymogiem oświadczenia o potrąceniu pozwany powinien zindywidualizować swoją wierzytelność, skonkretyzować jej zakres przedstawiony do potrącenia z wierzytelnością powoda, wskazać przesłanki jej powstania, wymagalności i wysokości oraz dowody w celu ich wykazania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2012 r., III CSK 317/11). Jak już wskazano wyżej, pozwana nie wykazała przesłanek powstania wzajemnych wierzytelności, co czyni chybionym jej zarzut niezasadnego nieuwzględnienia przez Sąd Okręgowy zarzutu potrącenia.

Pozwana przegrała sprawę w postępowaniu apelacyjnym, zgodnie zatem z art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. zobowiązana jest do zwrotu powódce celowych kosztów procesu. Na koszty strony powodowej składa się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 1200 zł określone w wysokości 50% stawki minimalnej właściwej dla wartości przedmiotu zaskarżenia, stosownie do § 13 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461 ze zm.).

SSO A. B. SSO (...)del. K. Ż.